№ 169. Poniedziałek 27. Lipca 1863. Rok wydania 53.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą kwartalnie 5 zł.: miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w połownicie, drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Część nieurzędowa.

Lwów, 27. lipca.

Najjaś. Pan raczył — jak donosi *Jen. Kor.* — zatwierdzić najłaskawiej najwyższem postanowieniem z 19. b. m. uchwałę *czeskiego* sejmu względem zmiany §. 13. ordynacyi krajowej, mianowicie co do uzupełniana wydziału krajowego w razie śmierci. wystąpienia lub dłuższej przeszkody którego z członków wydziału: przeciwnie zaś odmówił Jego ces. Mość swojej sankcyi uchwalonemu na sejmie *kraińskim* projektowi ustawy względem patronatu szkół, a to dla zasadniczej odmienności jego od wniosku rządowego.

Najnowsza *Wiener Abendpost* z 25. b. m. odpowiada w dłuższym artykule wstępnym na głosy kilku dzienników, niezgadzających się z odpowiedzią ministra policyi na interpelacyę względem internowania Polaków. Artykuł ten przedstawia, że pod względem prawa przytułku nie można bynajmniej porównywać Austryi z Anglią, odosobnioną zupełnie od lądu, i dowodzi oraz, że ustawa ku ochronie wolności osobistej nie może być wcale stosowana do tego wypadku. Dosłowna treść tego artykułu podamy w następującym numerze.

W Królestwie Polskiem, jak donosi *Czas*, stoczone zostały temi dniami dwie nowe potyczki, jedna w okolicach Zambrowa w Augusowskim, a druga pod Końskiemi w Radomskim. W pierwszej potyczce miał łomżyński oddział powstańców napaść niespodziewanie na dwie roty grenadyerów na podwodach i zadać im znaczną klęskę, gdyż miało paść do 150 zabitych i ranionych, przyczem Polacy stracili także do 50 ranionych i poległych; zaś druga potyczka stoczona 18. b. m. pod Konskiemi przez oddział Dolinowskiego, miała być również pomyślna dla powstańców. ale szczegóły jej nie są znane jeszcze. Natomiast potwierdza się podług doniesienia *Jen. kor.* wiadomość o pomyślnej dla powstańców potyczce pod Parczewem, w pobliżu Włodawy w Lubelskiem, gdzie jednakże walczył nie Wierzbicki lecz Krysiński z rosyjskim majorem Szeltyngiem. Wierzbicki bowiem stał w tym czasie dalej w południowo-zachodniej stronie w okolicy Kraśnika. Strata Rosyan w tej potyczce miała być znaczna, ponieważ napadnięci zostali niespodziewanie. — Warszawski *Dzien. pow.* z 24. b. m. donosi na czele swej urzędowej części, że miano tam otrzymać urzędową wiadomość o aresztowaniu Wysockiego w Krakowie; o ile nam wiadomo, został Wysocki aresztowanym nie w Krakowie, lecz we Lwowie. Ten sam *Dzien. pow.* ogłasza dalej, że wiadomem jest zamierzone na cele nieprawe zbieranie zasobów pieniężnych pod pozorem pożyczki przez tajną organizacyę bezrządu rozpisanej, na zamożniejszych obywateli kraju a głównie miasta Warszawy. Rząd spodziewa się tedy, że obywatele oświeceńsi nieulęgną przewrotnym namowom, marnowanie bogactw krajowych za sobą pociągającym, i ostrzega oraz osoby, któreby w tego rodzaju składkach w jakibądź sposób uczestniczyły, że karane będą według całej surowości praw wojennych. Nakoniec podaje jeszcze *Dzien pow.* dłuższy raport o aresztowaniu trzech żandarmów powstańczych, przy których znaleziono kindżały i wyrok śmierci na dozorcę Fryeza. załączając do tego cały wywód przeprowadzonego z aresztowanymi śledztwa. Raport ten podamy w całości jutro.

Dnia 25. b. m. ogłosił rząd *angielski* trzy korespondencye odnoszące się do sprawy polskiej. między temi raport lorda Napiera o konferencyi jego z księciem Gorczakowem na dniu 18. b. m., przyczem Gorczakow uważał kwestę polską za wewnętrzną i odmawiał mocarstwom zachodnim prawa do interwencyi; tudzież znaną depeszę hrabi Rechberga do hrab. Apponyi z 19. b. m. Dniem przedtem t. j. 24. b. m. były znowu w izbie lordów rozprawy nad kwestyą polską. Lord Clanricarde żądał przedłożenia raportów konsularnych o wspomnionych tak często okrucieństwach rosyjskich. Wielkie mocarstwa są, zdaniem jego, obowiązane zapobiedz energicznie nieludzkiemu prowadzeniu wojny. Lord Russell odmówił przedłożenia tych raportów, ponieważ prawdopodobnie nie są one wiarogodne, a zresztą utrudniłoby ich przedłożenie dalszą korespondencyę konzulów. Dalej oznajmił Russell wzbranianie się Austryi od udziału w ściślejszej konferencyi mocarstw rozbiorowych. Lord Stratford de Redcliffe chwalił Austryę i oświadczył, że odpowiedź rosyjska niweczy nadzieje spokojnego załatwienia sprawy. Lord Ellenborough był tego samego zdania. Lord Malmesbury potępiał wojnę, którą mogłaby sprowadzić polityka rządu, i sądził, że odwołanie posłów byłoby dostateczne, gdy tymczasem silne oświadczenie się za wojną przyniosłoby korzyść tylko Francyi. W końcu odwołał Clanricarde swoją mocyę.

Otrzymane w Tryeście wiarogodne wiadomości z Kopenhagi donoszą, że rząd duński ani żądał, ani będzie żądał obsadzenia Grecyi przez obce mocarstwa. Do tego dodają, że Król Jerzy chce przejść na wyznanie greckie, i że konfirmacya jego nastąpiła tylko na zasadzie powszechnego wyznania chrześciańskiego.

Z Antiwari donoszą *Jener. Kor.*, że ostatniemi czasy pogorszyły się stosunki paszaliku skodarskiego. Tak przed dwoma tygodniami zrabowali żołnierze regularnej armii tureckiej dwie kobiety czarnogórskie. W Ocinii napastowano konzula angielskiego ze Skodaru, Sir Fr. Gilberta, i zabito mu Kawassa. Basza ze Skodaru, Abdul-Azis, pospieszył zaraz na miejsce dla aresztowania złoczyńców, ale ci schronili się w góry. Mówią tedy, że wkrótce ma przybyć z Korfu angielska fregata wojenna do Ocinii, by domagać się ukarania morderców.

Monarchia Austryacka.

Wiedeń, 25. lipca. *(Nowiny dworu.)* Jego cesarska Mość udzielał przedwczoraj przez kilka godzin audyencye, i między innymi przyjmował prezydenta ministrów Arcyksięcia Rainera, namiestnika barona Poche, i biskupa tarnowskiego Józefa Alojzego Pukalskiego. Po jutrze jak donosi ***Polit. Corr.*** Najjaś. Pan udzielać będzie audyencye ostatni raz przed odjazdem. W nieobecności Jego ces. Mości Arcyksiążę Rainer będzie jako alter ego udzielał audyencye w dnie czwartkowe. Najjaśn. Pani opuści Kissingen za dni kilka, i uda się do Possenhofen. Skutki kuracyi były jak najpomyślniejsze. Cesarz Jego Mość ma jak słychać odwieść Najjaśniejszą Panię do Regensburga. Arcyksiążę Ferdynand Maksymilian ma dłuższy czas zabawić w Meran dla uleczenia lekkiej słabości ócz. Arcyksiążę Wilhelm odjedzie 5. sierpnia do Moguncyi. Królowa wdowa Neapolitańska udała się do zamku Artstetten pod Mölk, gdzie Arcyksiążę Karol Ludwik z małżonką Arcyksiężną Maryą Annunziatą bawią przez lato.

(Posiedzenie izby deputowanych z 23. lipca.)

Na ławie ministeryalnej: Ich Excellencye pp. ministrowie hr. Rechberg, Schmerling, br. Mecséry, Lasser. Plener, hr. Degenfeld, hr. Wickenburg, dr. Hein, br. Burger.

Następuje rozdanie sprawozdań wydziałów względem traktowania budżetu i wniosku Mühlfelda; dalej rozdanie wniosku Stamma i 82 towarzyszy.

Po udzieleniu kilku urlopów następuje odczyt odezwy deputowanego Riccabony, który donosi, że nie może wziąść udziału w obradach izby, i prosi o urlop na dwa miesiące. w przeciwnym razie bowiem musiałby złożyć mandat. Urlop udzielony.

Stamm prosi, aby umotywowanie jego wniosku położono na porządku dziennym przyszłego posiedzenia.

Z Berlina nadesłano darem 1 egzemplarz stenograficznych sprawozdań z rozpraw pruskiej izby panów.

Cupr z towarzyszami wnosi do ministra stanu interpelacye do ministra stanu, w sprawie porównania nauczycieli szkół realnych z nauczycielami gimnazyalnemi. Zapytań nie można dosłyszeć z przyczyny niespokojności w izbie; podobnież nie można zrozumieć drugiej interpelacyi, którą wnosi Bendella do ministra sprawiedliwości. obwiniając pewnego profesora o nieprzyjaźne wyrażenia względem innych wyznań religijnych.

Hr. Rechberg odpowiada na interpelacyę deputowanego Tinti. Ministeryum spraw zagranicznych dowiedziawszy się o naruszeniu granicy żądało od rządu rosyjskiego odpowiedniego zadośćuczynienia, i przeszkodzenia ponowieniu się tego wypadku. Rząd rosyjski i W. Książę Konstanty wyrazili swoje ubolewanie i przyrzekli zupełne zadośćuczynienie, a nieprawnie na terytoryum austryackiem wzięty do niewoli powstaniec, który się tu schronił, został wydany. Zadośćuczynienie za wypadek pod Ulanowem miało składać się z wynurzenia ubolewania przez Cesarza i Wiel. Księcia, z ukarania winnych dowódzców, surowego napominania wszystkich dowódzców wojsk, wynagrodzenia szkody i t. d. Przysłany został major Annenków dla wypłacenia poszkodowanym należytości. i rezultaty są ogłoszone w ***Krak. Ztg.*** Rozkaz dzienny, który uważać należy jako akt wewnętrznej administracyi armii był zakomunikowany ministerstwu austryackiemu jako dowód, że naruszeniu granicy ma być z całą surowością zapobieżone. Rozkaz dzienny osiągnął ten cel, ponieważ odtąd nie zaszło żadne przekroczenie granicy, chociaż było kilka utarczek na samej granicy. Tak więc nie zaniedbano niczego, co według praw międzynarodowych mogło być od Rosyi żądanem.

Minister policyi odpowiada na interpelacyę Potockiego. Przy zbiegowiskach w Krakowie broń palna dopiero wtedy była używana, gdy na żołnierzy rzucano kamieniami. Tak więc nie ma powodu wydawać nowe rozporządzenia. Polecenie, nie strzelać na lud bez poprzedniczego zawezwania do rozejścia się zdaje się być zbytecznem, ponieważ takie wezwanie, jak się samo przez się rozumie, poprzedza zawsze użycie broni.

Instrukcye urzędów telegraficznych były w swoim czasie ogłoszone w dzienniku ustaw państwa. Administracya telegrafów krakowskich zastosowała się do nich całkowicie, nie przyjmując depeszy, o którą chodzi, ponieważ zawiera kilka (szczegółowo wymie-

nionych) nieprawdziwości, i okazuje dążność, postępowanie władz wprawić w podejrzenie.

Na interpelacyę hr. Eugeniusza Kińskiego odpowiada Jego Excelencya: Rząd cesarski zajmuje w obec powstania w Polsce dwojakie stanowisko, jako mocarstwo europejskie i jako sąsiadujące z Rosyą — swoim powinnościom międzynarodowym rząd tembardziej uchybiać nie może, ile że tu nie chodzi o wojnę między stronami równe prawa posiadającemi, lecz o powstanie. Ponieważ większa część powstańców, którzy licznie na terytoryum austryackie przechodzili, była ze wszystkiego ogołocona, i nie mogła dalszej podróży odbywać, i nie dawała rękojmi, że na plac boju nie powróci, przeto aby tych, którzy nie mogli być odesłani do ojczyzny, trzymać w oddaleniu od pola walki, należało przenieść w miejsca pewne, ułatwiające nadzór i wyżywienie. Rząd tym sposobem uczynił zadość wymaganiom prawa międzynarodowego, konieczności politycznej i ludzkości. Ustawa o wolności osobistej nie stosuje się tutaj, a uznane zasady prawa narodów nie mogą być naruszone.

Minister handlu odpowiada na interpelacyę Stamma, że specyalne próbowanie szyn nie jest zaprowadzone ani ustawą, ani przepisami służby, nadto zaś przy zakresie pomienionej produkcyi byłoby nie do wykonania.

Sprawozdawca Van der Strasz motywuje uchwałę wydziału względem wniosku Mühlfelda.

Żaden mówca nie jest zapisany. Wniosek komisyi:

„Postanowienie zawarte w §. 7. ustawy o notaryatach z 21. maja 1855, które do otrzymania posady notaryalnej wymaga, aby ubiegający się był religii chrześciańskiej, wykreśla się jako nieważne“,

przyjęto znaczną większością.

Dr. Herbst zdaje sprawę z posiedzeń wydziału do obrady nad traktowaniem budżetu na rok 1864.

Uchwalono bez debaty wybrać z łona izby wydział z 36 członków, i niezwłocznie przystąpiono do wyboru.

Wybrani są: Kaisersfeld, Giskra, Degli Alberti, Dobblhof, Hopfen, hr. Potocki, Schlegel, Herbst, Eiselsberg, Grocholski, Skene, Taschek, Winterstein, Gschnitzer, Kirchmaier, Tinti, hr. Wratislaw, Lohninger, Biskup Litwinowicz, Ingrau, Kuranda, Brinz, Schindler, Hagenauer, hr. Eug. Kinsky, Stamm, Demel, Wohlwend, Bachofen, Tschabuschnigg, Szabel, Juzyczyński, Lapenna, hr. Hartig, (i dla uzupełnienia) Van der Strass, Rosthorn.

Koniec posiedzenia o godz. $^1/_2$3. Przyszłe posiedzenie d. 24.

(Posiedzenie izby deputowanych z 24. lipca.)

Zaczęło się posiedzenie o godzinie $11^1/_4$ przed południem. Na ławie ministrów zasiedli Ich Excell. ministrowie: hr. *Rechberg*, *Schmerling*, baron *Mecséry*, *Plener*, hr. *Wickenburg* Dr. *Hein*.

Wydział finansowy obrał prezesem swoim Dr. *Litwinowicza*, zastępcą jego Dra. *Taschka*, a sekretarzami, hrabiów *Kińskiego* i *Wratislawa*.

Deputowany *Ofner* wniósł interpelacyę względem budowy kolei z Inszpruku do Botzen, a minister handlu przyrzekł odpowiedzieć na jednem z przyszłych posiedzeń.

Inną interpelacyę wniósł do ministra stanu deputowany *Gross*, żądając wyjaśnienia, dla czego w Wyższej Austryi pobierane są ciągle jeszcze od akatolików opłaty na cele wyznania katolickiego.

Deputowany *Stamm* motywował swój wniosek względem gwarancyi procentów i subwencyi dla kolei żelaznych, a izba uchwaliła wybrać osobny wydział do obradowania nad tym wnioskiem.

Imieniem wydziału petycyjnego oznajmił Dr. *van der Strass*, że wydział proponuje przedłożyć petycyę Maryana Langiewicza ministerstwu, do stosownego uwzględnienia.

Odczytane zostało pisemne oświadczenie Langiewicza, którem obowiązał się pod słowem honoru nieopuszczać wyznaczonego sobie miejsca i niebrać udziału w powstaniu polskiem. To oświadczenie odwołał on potem. Potrzeba tu wziąć na uwagę przykład innych państw; tak odsełała szwajcarska rada federacyjna zbiegłych żołnierzy austryackich w r. 1859 pod słowem honoru, że niebędą więcej walczyć w tej samej wojnie, do Bregencyi. Ten przykład i powszechne względy skłaniają wydział do powyższego wniosku, który zaleca petycyę do uwzględnienia, nieprzeszkadzając jednak ministerstwu w wolności jej rozważenia.

Dr. *Rechbauer* powiada, że Langiewicz nie jest już internowany, lecz znadjduje się w fortecy, chociaż nie został wydanym żaden wyrok ani też wytaczano śledztwo. Podług austr. kodexu karnego nie są czyny Langiewicza karygodne, gdyż ani nie jest on Austryakiem, ani też nie popełnił zbrodni na ziemi austryackiej. Podług osnowy kartelu wypadałoby go wydać nie Rosyi lecz Prusom. Po wojnie polskiej w roku 1831 wydalono wielu emigrantów polskich do Ameryki; podług tej samej zasady można teraz dozwolić Langiewiczowi wyjazdu za granicę.

Zyblikiewicz oświadcza, że Langiewicz cofnął w Tysznowicy swoje słowo honoru, ponieważ czuł się obrażonym na honorze za nadto ścisłym nadzorem.

Ryger utrzymuje, że słowo honoru nie może być cofnięte, a jeżli internowany chce to uczynić, następuje restitutio in integrum, t. j. musi być napowrót wydalony za granicę. Zresztą wymierzone jest powstanie polskie także przeciw Austryi.

Zyblikiewicz zbija zdanie Rygera i utrzymuje, że Langiewicz nie jest podług kodexu austr. odpowiedzialnym w Austryi.

Przy głosowaniu przyjęty został wniosek wydziału większością głosów.

Na tem skończyło się posiedzenie o godzinie 1. z południa. Czas przyszłego posiedzenia nieoznaczono jeszcze.

Po zamknieciu tego posiedzenia zebrał się wydział finansowy dla rozdzielenia referatów względem budżetu. Urzadzono pięć sekcyi, z których pierwsza, do której wchodzą deputowani Potocki, Eiselsberg, Giskra, Hagenauer, Kinsky, Schindler i Tinti, obrała prezydującym hrabiego Potockiego.

Do zdania sprawy objęli: Hr. Potocki radę ministeryalną, kancelaryę gabinetową, radę państwa; Eiselsberg marynarkę wojenną; Giskra, armię lądową; Hagenauer, marynarkę handlową; Kinski, sprawy zagraniczne; Schindler, radę stanu; Tinti, dwór; Taschek, ministeryum stanu, oddział polityczny; Herbst, ministeryum stanu, oddział oświecenia; Brinz, ministeryum stanu, oddział wyznań; Wratislaw i Hartig lasy i dobra skarbowe; Dobblhof, ministeryum handlu; Skene, subwencye i gwarancye procentów; Lohainger, górnictwo; Schlögl, mennictwo; Kirchmaier, sól; Grocholski i Wohlwend, ministeryum finansów; Juzyczyński, tytoń; Kuranda, policyę; Gschnitzer, węgierską kancelaryę nadworną; Tschabuschnigg, sprawiedliwość; Stamm, władzę kontroli; Van der Strass, stemple, taksy i należytości; Demmel, podatki stałe; Winterstein, długi państwa.

Do wydziału względem zniesienia politycznego konsensu małżeńskiego wybrani zostali: Ruczka, Goriupp, Dr. Mühlfeld, hrabia Kinsky, Dr. Mandelblüh, Dr. Demel, Dr. Berger, Heyss i Dr. Dobrila.

Ten wydział wybrał na prezydującego Dra Franciszka Mandelblüh, a na sekretarzy Dra Demel i Goriuppa.

Wydział do ustawy o upadłościach handlowych, rozpoczaie posiedzenia w sobotę. Projekt rządowy jest bardzo obszerny, obejmuje 94 stron i składa się z 265 paragrafów, tudzież ustawy względem zaprowadzenia w 4 artykułach. Całość dzieli się na 2 części, o stosunkach prawnych i postępowaniu przy upadłościach. Każda część ma 3 oddziały, które rozpadają się znowu na kilka peryodów. Te traktują pretensye do upadłości, stosunki prawne wierzyciela, i postępowanie z upadłością.

Francya.

Paryż, 22. lipca. *(„La France“ o odpowiedzi księcia Gorczakowa. — Różne wiadomości.)* ***La France*** zamieściła artykuł następujący, z powodu wrażenia odpowiedzią rosyjską w Paryżu wywołanego.

„Wrażenie nader żywe, jakie różnostronne tłumaczenie odpowiedzi rosyjskiej sprawiło, poczęło się już uspakajać.“

„Musimy ostrzegać publiczność przed tą pochopnością przechodzenia z jednej ostateczności w drugą, z przesadzonego optimizmu do przesadzonych obaw.“

„Sprawa polska nie usprawiedliwia żadną miarą nagłych tych wzruszeń. Stałe postanowienie i mądre tegoż postanowienia przeprowadzenie, najlepszą będą odpowiedzią dla tych co wierzą w słabość, jak i dla tych co radziby popchnąć do nierozważnych kroków.“

„Powtarzamy to co już raz wypowiedzieliśmy, że charakter ogólny jaki sprawie tej w negocyacyach dyplomatycznych nadano, usuwa obawę zatargów. Rozpoczęliśmy negocyacye wspólnie z Austryą i z Anglią, prowadzimy je wspólnie z temi mocarstwami a wspólność ta sił politycznych, utrzymać się ma aż do zupełnej konkluzyi.“

„Francya więc nie będzie działała osobno; nie przemieni ona sprawy cała Europę obchodzącej w sprawę czysto francuzką, w sprawę ambicyi narodowej,“

„Dotąd Europa była przeciwko Francyi dla utrzymania w ich skutkach traktaty z 1772 roku. Dziś Europa jest za Francyą dla ich naprawy.“

„W tem jest cała siła sytuacyi; charakteryzuje to mądrość naszej polityki, jest to zdaniem naszem najlepszą gwarancyą pokoju.“

Dziennik powyższy twierdzi następnie, że nie będzie rewii morskiej w Cherbourgu. Kilka tylko statków pancernych zbierze się tam dla zrobienia pewnych doświadczeń porównywawczych. Doświadczenia te mają jedynie na celu ustalenie opinii ludzi fachowych, względem niektórych zadań nauki morskiej.

Pays zaprzecza jakoby p. Drouin de Lhuys powołany miał być do Cesarza do Vichy; zaprzecza również pogłoskom o zmianie ambasadora francuskiego w Londynie.

Monitor zamieszcza długie raporta o pochodzie wojska francuskiego w stolicy Meksyku. Na czele jego jechali konno marszałek Forey, meksykański jenerał Morkez, pp. Dubois de Saligny i Almonte. Ulice i domy były uroczyście przybrane, tysiące kartek z napisami niech żyje Cesarz, Cesarzowa, monarchia Francyi i t. p. zlatywały z balkonów. Jenerałowi Forey składano złote wieńce, duchowieństwo przyjmowało go w katedrze. List jeden z Meksyku kończy doniesienia swe zapewnieniem, iż Francuzi przekonali się, że uczciwsze klasy ludności pełne są sympatyi dla interwencyi francuskiej.

Według telegramu z Paryża z dnia 24. lipca *Monitor* ogłosił drugie ostrzeżenie udzielone dzienninowi ***Siecle*** za artykuł o zwołanie plebiscytu w sprawie polskiej, artykuł ten bowiem jest naruszeniem konstytucyi. *Monitor* sądzi, iż takie zboczenia kompromitują wielką sprawę, zamiast służenia jej, jak to udają, i stają się powodem agitacyi, której rząd ścierpieć nie może.

Tenże telegram z Paryża donosi, iż Cesarzowa d. 23. lipca przybyła do Vichy.

(Depesza jenerała Forey.) *Monitor* ogłasza nastepująca depeszę jenerała Forey do ministra wojny.

Mexyk. 10. czerwca 1863. Właśnie na czele armii odprawiłem wjazd do Mexyku. Z wzruszonem sercem przesyłam w pośpiechu tę depeszę Waszej Excelencyi. aby donieść, że cała ludność tej stolicy przyjęła armię z zapałem posuniętym niemal do szaleństwa. Wieńce i bukiety sypią się bez miary na żołnierzy francuzkich, i chyba powitanie armii w Paryżu d. 14. sierpnia 1859 po powrocie z Włoch mogłoby dać wyobrażenia tego.

Z wszystkiemi oficerami sztabowemi, byłem obecny odśpiewaniu *Te Deum* w wspaniałym kościele katedralnym, napełnionym niezmierną liczbą ludu; poczem armia w porządku godnym podziwienia defilowała przedemną z okrzykami: Niech żyje Cesarz! niech żyje Cesarzowa!

Po defiladzie przyjmowałem w pałacu rządowym władze, które miały do mnie uroczystą przemowę. Ludność pragnie porządku, sprawiedliwości, prawdziwej wolności. W odpowiedzi mojej przyrzekłem to wszystko jej reprezentantom w imieniu Cesarza.

Przy pierwszej sposobności będę miał zaszczyt donieść Panu dokładniejsze szczegóły tego przyjęcia, które nie ma podobnego w historyi, i posiada doniosłość wypadku politycznego, które wywrze niezmierny wpływ.

Dowodzący jenerał *Forey*.

Włochy.

(Król i Garibaldi.) Z Turynu piszą pod dn. 17. b. m. do *Jen. Kor.*, że adjutant królewski (jak sądzą margrabia Trecchi) dawniej persona grata Garibaldego, udał się tajemnie na Caprerę, aby się wywiedzieć o zdrowiu tego wojownika, i pojednać go z Królem, ile możności bez ublizenia koronie. Ma to być tylko pojednanie osobiste, dla wzmocnienia popularności Króla, przyczem zaiste przychylność tegoż dla Ratazzego byłaby największą i najważniejszą trudnością.

(Sprawa parostatku „Aunis“ załatwiona. — Różne wiadomości.) Depesza telegraficzna z Turynu z dnia 24. lipca donosi, że zwrócenie rządowi francuzkiemu bandytów na statku „Aunis“ aresztowanych, w zasadzie przyznane zostało. Ministeryum oświadczyło, iż bandyci zostawieni są do dyspozycyi rządu francuzkiego, proszono jednak o pozwolenie zatrzymania ich w więzieniach w Genui aż do urzędowego zbadania okoliczności dowodzących zbrodni przez Cipriano la Gale i jego wspólników popełnionych, które kwalifikują ich do wydania władzom włoskim.

W poprzedzającym dniu minister spraw zewnętrznych złożył w izbie deputowanych dokumenta odnoszące się do sprawy parostatku „Aunis“. Dodał, iż negocyacye pomyślnie ukończone zostały. Bandyci oddani będą władzom francuzkim na granicy Mont Cenis; będą uwięzieni i strzeżeni przez władze francuzkie. Chociaż żądaniu Francyi wydania tychże bandytów zadość uczyniono, to jednak rządy francuzki i włoski wyznaczą śledztwo dla dochodzenia, jakim sposobem złoczyńcy dostali się na pokład statku francuzkiego. Traktaty wiernie wykonane będą.

Do *Jen. Kor. austr.* piszą z Turynu, iż całe ministeryum podać się ma do dymisyi z powodu takiego obrotu sprawy powyższej. Król Wiktor Emanuel posłać miał adjutanta swego do Garibaldego, dla odciągnienia go od Mazziniego, który zestarzawszy się, złamany na ciele i na umyśle, stracił większą część swych stronników. Szczątki dawnego stronnictwa Mazziniego ograniczają się w osobne stowarzyszenie, pozornie pod sztandarem monarchicznym, głównie zaś w celu demoralizowania ludności w Królestwie lombardo-weneckiem i w państwach papieskich, utrzymując tamże ciągłe i nieustanne agitacye.

Królestwo Polskie.

(Doniesienia o powstaniu.) Do *Osts. Ztg.* donoszą od granicy polskiej, że rząd rosyjski wykrył szeroko rozgałęziony związek urzędników kolei Warszawsko Bydgoskiej z tajnym rządem narodowym, i w pbliżu tejże kolei wyśledził kilka operujących oddziałów powstańczych, w skutek czego na kilku stacyach aresztowano urzedników. Miało się pokazać, że dwunastu aresztowanych urzędników kolei było w służbie rządu narodowego. Te aresztowania były przyczyną częstego spóźniania się pociągów kolei w ciągu zeszłego tygodnia.

W guberni warszawskiej zaprowadzono w większej części obwodów straże chłopskie. i te są wiele pomocnemi władzom wojskowym. W Gostyńskim przed niejakim czasem podpułkownik Hilferding na czele oddziału złożonego z piechoty, kozaków i 50 chłopów przedsięwziął wyprawę dla wyszukania oddziałów powstańczych i aresztowania właścicieli dóbr, którzy im broń i żywność dowożą. W kilka dni dopiero powrócił do Gostynia obciążony łupami w koniach i broni, i przyprowadził ze sobą wielu jeńców, a między tymi kilkunastu właścicieli dóbr. Z chłopów, którzy towarzyszyli wyprawie wpadło wielu w ręce powstańców, i ci zostali niezwłocznie powieszeni.

Przez nową rekrutacyę powszechną, gdy konskrybowana ludność Rosyi wynosi 24 miliony przybędzie po 10 z 1000, czyli 240.000 rekrutów. Rosya co do rekrutacyi dzieli się na wschodnią i zachodnią połowę, liczące po 25 i 26 gubernii, które w zwyczajnych czasach zmieniają się, i gdy na nie kolej przypada, dostawiają po 5 ludzi z 1000. Ale podczas wojny krymskiej od 10. lutego 1854 do 14. października 1855, było dziesięć poborów po 9, 10 do 13 ludzi z 1000.

Księstwa Naddunajskie.

(Wyprawa polska do Besarabii złożyła broń.) Według gazety Hermansztadskiej wyprawa polska z Księstw Naddunajskich, skończyła się już w dniu 16. lipca. Polacy po pierwszej szczęśliwej utarczce z wojskiem rumuńskim dostali się pod Reni pomiędzy wojska rosyjskie na granicy besarabskiej ustawione z jednej strony a wojska rumuńskie z drugiej, następnie zostali przez je ostatnie otoczeni i zmuszeni do złożenia broni. Miłkowski dowódzca kolumny polskiej oddał swą szpadę rumuńskiemu pułkownikowi Galinesku, i puszczony został na wolność pod słowem honoru. Oficerowie mówią, iż zawiedzieni zostali przez Said Baszę (Czajkowskiego), który kierował tą wyprawą. Pięciu żołnierzy rumuńskich umarło z odniesionych ran.

Telegram z Bukaresztu z dnia 23. lipca donosi: że Miłkowski miał audyencyę u księcia Kuzy. Miłkowski udaje się do Turcyi.

Kronika.

(Pożary.) Wnocy z 15. na 16. b. m. zgorzał w Skałacie w obwodzie tarnopolskim dom izraelity Wolfa P. ze szpichlerzem i szopą. Przyczyna tego pożaru niewiadoma.

Z powiatu Żmigrodzkiego, w obwodzie sandeckim donoszą nam o dwóch pożarach. Pierwszy z nich zniszczył w nocy z 9. na 10. b. m. w Dulabce dom tamtejszego włościanina Józefa W., z wszystkiemi budynkami gospodarskiemi, a oprócz tego cały zasób zboża, pieniądze w banknotach i różne sprzęty wartości 170 zł. w. a.; drugi zaś, przy którym zachodzi podejrzenie podpalenia, zdarzył się w nocy z 20. na 21. b. m. w Feliszówce, gdzie zgorzały wszystkie budynki mieszkalne i gospodarskie włościanki Anny G., a oprócz tego 19 sztuk bydła rogatego, 8 sztuk nierogacizny, 3 konie, i inne ruchomości w ogólnej wartości do 1703 zł. w. a.

Nakoniec mamy jeszcze z obwodu przemyskiego doniesienie o okropnym pożarze. Dnia 18. b. m. wieczorem wszczął się ogień w Hurku w domu tamtejszego włościanina Iwana P. przez nieostrożność jego żony, i przy panującym gwałtownym wietrze spłonęło 34 budynków mieszkalnych i gospodarskich, gr. kat. kościół parafialny, stajnia plebańska, budynek szkolny i szpichlerz gminny, a oprócz tego zginęło w płomieniach kilka sztuk nierogacizny i cieląt.

(Nieszczęsny wypadek.) Dnia 15. b. m. zginął w Horodłowicach w obwodzie żółkiewskim przypadkową śmiercią tamtejszy włościanin Paweł Z., zasypany ziemią w grubie do kopania gliny.

(Zaraza bydła w Królestwie Polskiem.) Podług urzędowych doniesień pokazała się zaraza bydła w pierwszej połowie b. m. w samem mieście Warszawie i w pobliskiej gminie Powąski, tudzież w powiecie Wieluńskim w gubernii warszawskiej i w powiecie Łomżańskim w gubernii augustowskiej.

(Przytrzymanie amunicyi.) „Krak. Ztg.“ pisze: Jak nam donoszą od granicy pruskiej, znaleziono i skonfiskowano temi dniami w Katowicach w domu pewnego urzędnika przy hucie, tudzież w Konigshütte u jakiegoś żyda 47 cetnarów prochu i 35 cetnarów ołowiu.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Wiedeń, 21. lipca. *(Targ wiedeński na woły.)* Spęd bydła na wczorajszym targu wynosił 1134 wołów z Węgier, 1897 z Galicyi, a 115 z kraju. Z tego zakupili rzeźnicy wiedeńscy 1823, rzeźnicy z prowincyi 1138 sztuk; pojedyńczo sprzedano 5, a niesprzedanych popędzono dalej 180 sztuk. Waga szacunkowa była 430—650 ℔ sztuka. Płacono za sztukę 100—167 zł., a za cetnar 23 zł. 50 c. — 26 zł. 50 c. w. a.

Brzeżany, 20. lipca. W pierwszej połowie b. m. były na targach tutejszych następujące ceny przeciętne zboża i innych artykułów.

	Miejsce targu:											
	Brzeżany		Bóbrka		Kozowa		Przemyślany		Podhajce		Rohatyn	
	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.
	waluta austryacka											
Mec pszenicy . . .	3	10	3	25	2	70	3	.	2	80	3	90
„ żyta . . .	1	93	2	.	1	60	1	60	1	51	2	38
„ jęczmienia .	1	60	1	60	1	46	1	50	1	35	2	.
„ owsa . . .	1	33	1	50	1	20	1	50	1	14	1	20
„ hreczki . .	2	11	2	.	1	60	2	.	2	5	2	30
„ kukurudzy .	.	.	2	40	1	80	.	.	1	90	2	15
„ ziemniaków .	.	.	1	22	.	60	.	.	1	.	1	.
Cetnar siana . . .	.	.	1	50	1	.	1	.	1	50	1	5
„ wełny	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	45	.
„ nasienia koniczu	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	38	.
Sąg drzewa twardego	4	50	7	.	8	.	6	.	6	72	5	4
„ „ miękkiego	3	50	6	.	6	50	4	.	.	.	3	36
Funt mięsa wołowego	.	13	.	14	.	11	.	12	.	11	.	12
Mas okowity . . .	.	60	.	35	.	35	.	50	.	35	.	84

Ostatnia poczta.

Hermanszt ad. 25. lipca. Na dzisiejszem posiedzeniu sejmu krajowego odbyły się wybory wiceprezydentów. Prezydent oznajmia, że pewna liczba regalistów i deputowanych oświadczyła, iż nie może zasiąść na sejmie krajowym. Nad wnioskiem Rosenfelda aby wyrazić w protokóle ubolewanie i nadzieję, że wkrótce na sejm przybędą, powstaje długa debata. Uchwalono, oznajmienie prezydenta wziąść tylko do wiadomości.

Paryż, 25. lipca. *Mem. dipl.* donosi: Trzy mocarstwa wyszlą do Rosyi notę jednobrzmiącą. Nie będzie to ultimatum lecz mocarstwa oświadczą, że na tem zamykają dyskusye.

Neapol. 24. lipca. Pierwsze śledztwo w procesie przeciw bandzie [illegible]onego zostało ukończone. Obwinionych jest 113. Sprawa przyjdzie wkrótce przed sąd asysów. Według doniesień dziennikarskich, Garibaldi przyszedł całkiem do zdrowia.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 25. i 26. lipca 1863.

Pora	Barometr w mierze arys. sprowadzon do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	325.[illegible]4	+ 14 2	85 3	wschodni mier.	burza
2. god. po poł.	325. 0	+ 12.7	87.8	pól.-zach. „	pochmurno
10. god. wiecz.	325 5	+ 11.4	87.4	„ sł.	„
Ilość deszczu 6‴76.					
7. god. zrana	325. 1	+ 11.2	88·7	półn.zach. sł.	pochmurno
2. god. po poł.	325 ·7	+ 12 5	82.9	„ „	„
10. god. wiecz.	325. [illegible]	+ 13.0	80.1	„ „	„
W nocy deszcz 0‴91.					

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 25. lipca.

Hotel europejski: PP. Pawlikowski Wład., z Małnowa. — Kraszewski Kajetan i Bulikowski Wład., z Warszawy.

Hotel Langa: Czerkas Leo. z Kiszenewa. — Kracijowski Konstanty, c. k. podpułkownik, z Kołomyi.

Dnia 26. lipca.

Hotel George. P. Łodyński Stan., z Nahorzec.

Hotel europejski: Kunicki Marc., z Wasilkowiec. — Jankowski Albert, z Roszchowaciec. — Christiani Henryk, z Bratkowic.

Hotel angielski: Rożnicki Antoni, z Rosyi. — Szadbey Kajetan, z Sławnisławowa.

Hotel Langa: Mehmed Sabit, c. tur. major, z Stambułu.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 25. lipca.

PP. Metterkampf Adolf, c. r. podpor. i Krzyżanowski Piotr, do Karlsbadu. — Seelinger Rudolf, deputowany, do Biały.

Dnia 26. lipca.

PP.: Dębicki Kazim., do Pohorzec. — Hr. Starzyński Bolesław, do Lubienia. — Gross Piotr, do Koniuszek. — Pawlikowski Władysław, do Małnowa. Dwernicki Goth., do Zawala.

T E A T R.

Jutro teatr niemiecki: „**Ein Autograph.**" komedya w 1 akcie z francuzkiego, tudzież „**Domestiken Streiche.**" komedya ze śpiewami w 1 akcie.

Kurs lwowski.

Dnia 25. lipca.

		gotówką zł.	gotówką c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	wal. austr.	5	33	5	38
Dukat cesarski	„ „	5	35	5	42
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	9	22	9	35
Rubel srebrny rosyjski	„ „	1	76	1	79
Talar pruski	„ „	1	67	1	69
Polski kurant i pięciozłotówka	„ „	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	75	18	75	77
„ „ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	78	92	79	52
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	73	43	74	08
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	80	88	81	55
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	bez kuponów	199	17	201	53

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 25. lipca.

	złr.	kr.
5% Metaliki	75	45
5% pożyczka narodowa	81	15
Losy z 1860 roku	100	10
Akcye banku wiedeńskiego	784	—
„ „ kredytowego	187	50
Londyn, 10 funtów szterlingów	113	—
Dukat pojedyńczy	5	41
Srebro	111	50

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia [illegible]. lipca.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa

		pien.	towar.
W austr. wal. po 5%		71 20	71.40
„ bez kuponów zwrotny po 5%		96.—	96 50
Z pożyczki narod. od stycznia do lipca	po 5%	81 30	81 40
od kwiet. do paźd.	po 5%	81.[illegible]	81.50
Z r. 1851 ser. B.	po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 5%		75 50	75.60
Metaliki z proc. od maja do listopada	po 5%	75.70	75.80
dtto.	po 4½%	68.—	68.50
dtto.	4%	60 [illegible]	60.75
dtto.	3%	[illegible]	46 5
dtto.	2½%	[illegible]7.50	[illegible]8.50
dtto.	1%	15 10	15.20
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy		[illegible]	157.—
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów		[illegible]	[illegible]
Przez. do wyl. z r. 1854		[illegible]	[illegible]
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.		[illegible]	[illegible]
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.		[illegible]	[illegible]
Renty Como po 42 l. r. aust.		17.—	[illegible]
W ylos. obl. dawn. długu państ.	po 5%	7[illegible]	72.—
	„ 4½%	[illegible]	68.50
	„ 4%	60	66.5
	„ 2½%	5[illegible]	52.50
Przez. do los. obl. daw. długu państ. z proc. w kraju	„ 3%	—.—	—.—
	„ 2½%	[illegible].50	61.—
	„ 2¼%	52.—	53.—
	„ 2%	47.—	48.—
	„ 1¾%	41.—	42.—
dtto. z procent. za granicą	„ 5%	71.—	72.—
	„ 4½%	68.—	68.50
	„ 4%	60.—	60.50

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.	pien.	towar.
Niższej Austryi	87.75	88.—
Wyż. Aust. i Salcb.	85.—	85.50
Czech	90.	91.—
Morawii	88.—	89.—
Szląska	87.50	88.50
Styryi	88.—	88.50
Tyrolu	91.—	—.—
Kar. Krainy i Wyb.	86.—	88.50
Węgier	75.—	75.75

Obl. ind. po 5proc. za 100 zł.	pien.	towar.
Banatu Tem.	73.75	74.25
Kroacyi i Sławonii	74.—	74.50
Galicyi	72.75	73.25
Siedmiogrodu	72.50	73.50
Bukowina	72.50	73.50
Z klauzulą wylos. w r. 1867	73.—	73.50
Lomb. wen. poż. z r. 1859	92.50	—.—

		pien.	towar.
Dług Tyrolu	po 5%	—.—	—.—
	„ 4%	60.—	60.50
	„ 3½%	—.—	—.—
Dług Salcburga	„ 3%	60.—	60.50
	„ 2½%	—.—	—.—
Dług Krainy	„ 2%	30.—	31.—
	„ 1¾%	—.—	—.—

2. Stan oblig. domestykaln.

	pien.	towar.
Po 3% za 100 zł.	27.—	—.—
„ 2½% „ 100 „	22.50	—.—
„ 2¼% „ 100 „	20.25	—.—
„ 2% „ 100 „	18.—	—.—
„ 1¾% „ 100 „	15.50	—.—

3. Akcye.

(Za sztukę.)

	pien.	towar.
Banku narodowego	781.—	782.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	187.40	187 60
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	642.—	644.—
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1670.—	1672.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	195 —	196.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	145.50	146 50
Połud.-półn.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k.	126.25	126 75
Kolei Cisy po 200 zł. m. k. po 140 zł. (70%) wpłaty	147.—	—.—
Połud. kolei państ., lomb. wen. i central.-włoskiej kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłatą 180 zł. (90%)	248 —	250.—
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	199.50	200.—
Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k.	—.—	40.—
dtto II. emis. po 200 zł. m. k.	99.—	100.—
Kolej Busztehradzka po 500 zł. m. k.	675.—	680.—
Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł. m. k.	237.—	239.—
Kol. Bern. Ross. z pierwszeństwem po 200 zł. mon. konw.	195.—	200.—
Kol. Grac.-Köfl. i Tow. górn. po 200 zł. w. a.	165.—	167.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	436.—	438.—
Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k.	242.—	244.—
Mostu łańc. w Peszcie po 500 zł. m. k.	392.—	395.—
Tow. młyna par. w Wied. po 500 zł. w. a.	—.—	395.—
Powsz. austr. Tow. gaz. po 200 zł. w. a.	258.—	260.—
Uprzywil. czeska kolej zachodnia po 200 zł. w. a.	160.25	160.75

4. Listy zastawne.

(za 100 zł.)

		pien.	towar.
Banku narod. w m. k.	6let. z r. 1857 po 5%	102.75	103.—
	10let. „ 1857 po 5%	—.—	—.—
	przeznaczone do los. po 5%	92.—	92.50
Banku narod. w w. a.	na 12 m. 5%	—.—	—.—
	przezn. do losowania po 5%	87.65*)	87.80
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%		75.—	75.50

5. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.	97.—	97.25
detto detto w sreb. upr. za 100 zł. w. a.	94 50	95.—
Emis. z r. 1862 za 100 zł. wal. aust.	—.—	89.75
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	124.—	124.50
Kol. Lomb. wen. po 500 fr.	118 75	119.—
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	91.25	91.75
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	88.25	88.75
Kol. Glogn. po 100 zł. m. k.	89.—	89.50
Tow. żeg. par. na Dun. za 100 zł. m. k.	94.—	95.—
Lloyda za 100 zł.	—.—	92.50
Uprzyw. czeska kol. zach. po 300 zł. w. a. (w srebrze) za 100 zł.	96.25	96.75
Połud. półn. kolej kom. po 5% za 100 zł.	78.—	78.50
Grac. Köflach. kol. i Tow. gór. po 400 zł. w. a. (1000 fr.)	—.—	81.—

*) Wczoraj zamiast 82.50 82.75 powinno być 87.50 87.75.

6. Losy.

(za sztukę.)

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	132.75	133.25
Tow. żeg. par. na Dun. po 100 zł. m. k.	92.—	92.50
Poż. Trye. po 100 zł. m. k.	115.—	116.—
„ „ po 50 zł. m. k.	52.50	53.—
Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a.	34.—	34.25
Esterhazego po 40 zł. m. k.	93.50	94 50
Salma „ 40 „ „	36.—	36.50
Palfiego „ 40 „ „	37.—	37.50
Clarego „ 40 „ „	34.50	35.—
St. Genois „ 40 „ „	36.50	37.—
Windischgrätza 20 zł. „	21.25	21.75
Waldsteina 20 „	20.50	20.75
Keglevicha 10 „	15.—	15 25

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	95.80	95.80
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Wrocław za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p.-n.	95.80	95.85
Genua za 100 lir. piem.	—.—	—.—
Hamburg za 100 M. B.	84 65	84.80
Lipsk za 100 tal.	—.—	—.—
Liwurna za 100 lir. tosk.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	113.—	113 10
Lugdun za 100 fr.	—.—	—.—
Medyolan za 100 lir. wl.	44.45	44.5[illegible]
Marsylia za 100 fr.	44 70	44.7[illegible]
Paryż za 100 fr.	44.80	4[illegible]
Praga za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Tryest za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Wenecya za 100 zł. w. a.	—.—	—.—

(31 dni po ukazaniu.)

	pien.	towar.
Bukareszt za 100 piast. woł.	—.—	—.—
Konstantynopol za 100 piast. tur.		—.—

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	5.43	5.44
dtto. pełnej wagi	5.43	5.44
Korona	15.45	15.50
20frankówka	9.07	9.09
Rosyjski imperyał	9.25	9.30
Talar związkowy	1.67½	1.68
Srebro	111.50	112.—
Kurs korony w c. k. kasach	13zł.	50c.

Odpowiedzialny Redaktor **Adolf Rudyński.**

Z c. k. galic. drukarni rządowej.